

onspligt, men som frivilligt vælger eksempelvis review af årsrapporten, ikke vil have pligt til at føre en revisionsprotokol efter revisorloven. I stedet kan virksomhedens ledelse og revisor frivilligt aftale, at revisor fører revisionsprotokol, hvis virksomhedens ledelse anser dette for hensigtsmæssigt.

Forslaget ændrer ikke ved, at revisor fortsat vil skulle kommunikere med ledelsen, men for de undtagne virksomheder, hvor revisor ikke forsyner den offentliggjorte årsrapport med en revisionspåtegning, stilles der blot ikke krav til formen og mediet for denne kommunikation.

Kommunikation med ledelsen vil også fortsat omfatte meddelelser fra revisor til ledelsen i tilfælde, hvor revisor har en begrundet formodning om, at ledelsen eller andre har begået økonomiske forbrydelser mod virksomheden. Tidligere skulle sådanne meddelelser altid gives i revisionsprotokollen, men da krav om revisionsprotokol for en række virksomheder, hvor revisor ikke forsyner den offentliggjorte årsrapport med en revisionspåtegning, nu ophæves, skal sådanne meddelelser i stedet gives i en anden form, f.eks. i et brev eller et notat, når der ikke føres en revisionsprotokol.

2.1.2.3. Konsekvensændringer i selskabslovgivningen som følge af reduktionen af revisionspligten

Reduktionen af revisionspligten i årsregnskabsloven har samtidig konsekvenser i den selskabsretlige lovgivning, idet revisor også i forhold til en række andre dokumenter fra et selskab end årsrapporten er pålagt enten at udføre revision eller har andre rettigheder eller pligter i forbindelse hermed.

Konsekvenserne i den selskabsretlige lovgivning er indeholdt i det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af aktieselskabsloven og anpartsselskabsloven m.v. Der henvises til dette lovforslag for en nærmere gennemgang af de selskabsretlige konsekvenser ved ændring af revisionspligten.

2.1.3. Øvrige forslag til reduktion af administrative byrder i årsregnskabsloven

Foruden forslaget om at fritage de helt små aktie- og anpartsselskaber m.v. i regnskabsklasse B for revisionspligten indeholder lovforslaget en række yderligere forslag til ændringer i årsregnskabsloven.

Den danske årsregnskabslov går som nævnt i afsnit 1. på en række områder videre end kravene i EU's regnskabsregler, hvilket kan virke hæmmende på danske virksomheders konkurrenceevne. Det er derfor vigtigt for hver enkelt regnskabsklasse nøje at overveje, om der er behov for at fastsætte strengere regler end nødvendigt efter direktiverne.

Navnlig for små virksomheder åbner direktiverne mulighed for en mere enkel og fleksibel regulering. Det skal derfor vurderes, om det er rimeligt af hensyn til regnskabsbrugernes informationsbehov, jf. afsnit 1., at pålægge små danske virksomheder strengere regler – og dermed flere administrative omkostninger – end det er nødvendigt efter den EU-retlige regulering.

Det er i den forbindelse væsentligt at være opmærksom på, at der er meget betydelig forskel på små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og på mellemstore og store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C. Langt hovedparten af de virksomheder, som er omfattet af regnskabsklasse B, er meget små. Som nævnt i afsnit 2.1.2. har 87 % af disse virksomheder en omsætning på under 6 mio. kr. og/eller en balancesum på under 3 mio. kr.

Ved vurderingen af, om virksomhedernes byrde ved at skulle opfylde et krav er for stor i forhold til den nytte, som informationen må formodes at have for regnskabsbrugeren, er der derfor navnlig taget udgangspunkt i virksomhedernes størrelse.

Det fremgår af AMVAB-målingen, at den samlede byrde for virksomhederne ved at aflægge årsrapport udgør 4.972 mio. kr. om året. Hertil skal lægges ca. 1 mia. kr., som stammer fra bogføringsloven. Heraf kan over halvdelen af byrderne – 2.860 mio. kr. – henføres til små virksomheder i regnskabsklasse B. AMVAB-målingen viser således, at de samlede omkostninger ved at skulle efterleve årsregnskabslovens krav pålægger virksomhederne meget betydelige administrative byrder, der især er tunge for de små virksomheder.

I nogle tilfælde gør direktiverne det endvidere muligt også at lette kravene for mellemstore og store virksomheder. Det foreslås derfor i enkelte tilfælde, at kravene i årsregnskabsloven harmoniseres i forhold til direktiverne således, at enkelte krav tillige ophæves eller lettes for mellemstore virksomheder og store virksomheder.

Det bemærkes, at uanset om årsrapporten revideres eller ej, har virksomhedens ledelse ansvaret for at aflægge årsrapport og for, at årsrapporten er udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningen. Ansvaret markeres ved, at hvert enkelt medlem af ledelsen skal underskrive en ledelsespåtegning, hvoraf det skal fremgå, at årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens krav m.v., og at årsrapporten giver et retvisende billede af virksomhedens – og en evt. concerns - aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat.